

PANUN pakinoita

OULUN LINNANSAARELLA

paukkuvat tässä vuoden vaihteessa tykiä ja kumahtavat kannuunat merkinä kunnianarvoisan kaupunkimme juhluvuoden alkamisesta. Kuten ennakkotiedot ovat kertoneet ja uuden vuoden ensimmäisten lehtien uutiset tulevat toistamaan. Oulu aloittaa tosiaan juhluvuoden, joka, paitsi järjestettävillä juhlamenoilla, toivottavasti muutenkin kehityksen yleisellä suunnalla tulee kruunaamaan kaupungin 350-vuotistaipaleen. Hyvä on, että kaupunki sentään kerkisi juhlat ajoissa julistamaan, Johan tuota odoteltiin ja hieman ihmeteltiin, mutta kuuluu asia olleen asiantuntijan tutkittavana. Niin vain, vaikka selvä sen olla piti muutenkin, milloin kolme ja puoli vuositäytteen tulee, koskapa kerran 300-vuotisjuhla vietettiin 50 vuotta sitten, Elon laskuopin

mukaan sen siitä olisi saanut.

Tästä puolesta ei nyt kuitenkaan pitänyt sen enempää. Linnansaarella paukkuu ja keskikaupungilla loistaa ja rätisee ja torvet pauhaavat ja kovaääniset toistavat ja pormestari puhuu kuin vanhoina hyvinä aikoina. Pormestari, se vasta komea titтели! Ihan tuo mieleen jo historiaan siirtyneet ajat. Pormestari — sellainen se tässä juuri pitikin olla, kun historiaa kerran ruvetaan muistelemaan. Ja sitten taas keväällä tulee vanha Linnansaari olemaan tärkeä tukipiste juhlien saatossa.

Meitä oli tässä kerran muutama mies katuliikennettä tukkimassa tuossa »Kemppaisen aukon» (tiedättehän?) kulmassa ja silloin eräs intomielinen aatteenmies otti miten ottikaan siinä puheeksi Oulun ja sen museon ja vähän muutakin siihen liittyvää. Sanoi ottaneensa selvää siitä, että Linnansaaremme

vielä toistaiseksi on joltisenkin rauhoitettu paikka, mitä tulee asuntotuotantoon ja rakennustoimintaan yleensä. Aallon kokikeskusasemakaavassa siitä kyllä jotain mainitaan, muistelen, mutta ei sellaista, joka esittäisi ottamasta huomioon »kadunkulman miesten» mielipidettä. Se on tämä.

Linnansaaresta on varattava jo nyt hyvissä ajoin paikka Oulun ja Pohjois-Pohjanmaan historiallista museota varten. Oulun museo nykyisellään ja nykyisissä suojissaan Ainolassa on todella näkemisen arvoinen ja edustava paikka ja intendentti on käyttänyt hyväkseen (ja hyväksemme) sen huonetilat jne. niin erinomaisesti kuin ne vain voidaan käyttää. Ylpeyden tuntein siellä kaupunkilainen vaeltaa joka askeleella viisastuen ja valistuen. Mutta onhan kaikille selvä asia, että kehittyäkseen tämä museo kerran kaipaa uudet tilat ja sitä itseään varten suunnitellut tilat.

Ne tilat rakennetaan kerran ja paikka näitä rakennuksia varten on varattava Linnansa-

relle. Uimalaitos ei pitkäksi aikaa jää siihen, missä se nyt on, senhän tajuaa sekin, joka ei satu asiaa tietämään. Siihen kokihoon Oulun museo. Siinä on tilaa myös ulkomuseolle, jonka kivijalkakin meiltä puuttuu. Olemme todella surkeasti jäljessä, monista paljon paljon nuoremista kaupungeista ja yhdyskunnista. Kemistä nyt esimerkiksi. Tähän historialliseen ympäristöön, kunnostettavien vanhojen vallien ja tähtitornin kivijalan, tuon vanhan ruutikelarin läheisyyteen, vanhan kunnan Merikosken suuhaarojen väliin kuuluu juuri Oulun ja Pohjois-Pohjanmaan museo.

Valtaväylä vie yli saaren ja autot kiitävät hurjaa vauhtia Tuirasta Pokkitörmälle ja Pokkitörmältä Tuiraan, mutta vanha historiaallinen saari lehtevine puuneen elää omaa elämäänsä. Se elämä on muistoja täynnä. Tällä paikalla puolustivat Pohjanmaan miehet jo aikoina ennen Oulua, ja silloin, kun vanhimmissa kartoissa oli vain merkintä VLA, kun ei kukaan kunnigas vielä ollut saanut pää-

hänsä, että tuon mahtavan korvikosken suuhun perustettaisiin kaupunki, puolustivat elämisen ja olemisen oikeuttaan. Tässä oli ammoin sitten maaton puulinnoinnitus, tässä sitten se Oulun linna, vaatimaton tosin sekin, mutta tuiki tärkeä, joka 1500-luvun lopulla rakennettiin ja jonka suojassa sitten Oulu 350 vuotta takaperin kuninkaallisen kirjeen lupauksiin luottaen aloitti kaupungiksi muodostumisensa.

Oikeassa se opettaja oli — opettaja, niinpä vain. Ei kukaan ole niin viisas kuin opettaja silloin, kun hän on viisas ja asioita ajatteleva. Kun kaupunginvaltuusto keväällä pitää sen juhlaistuntonsa, niin eiköhän tämän asian ja ainakin tämän ja jos ei minkään muun niin tämä pitäisi olla esityslistalla, että nimittäin Linnansaaren Pikisaaren puoleinen ranta ja kenttä varataan Oulun tulevaksi museoalueeksi. Sellainen päätös kun merkitään oikein juhlapöytäkirjaan se varmasti pitää. Toivoo myös

P a n u.